

Brouky do hlavy

Poesie | 5.12.2011 @ 6.00

malý jsem, tupý a bolavý
tak jsem se Boha šel ptát
zda mi dá brouky své do hlavy
(Pánbůh má brouky moc rád)

pohled' mi, Pane, Tvé tupé děti
váží se v železný povijan
až se pak oprudí na své pleti
Ty budeš křížově zpovídán

nepřítel je mramorový
říká tomu dítěti, že
otrok může za okovy
a on za ně nemůže

na bábu jsem krátký
tu je omrvinka
tudy se jde zpátky
pro Tatínka

kéž Bůh nyní přeje
mému umlkání
žvanit nedobře je
v Jeho dlani

dals' mi nové pokání
napíná mé luby
příliš nežvaní
švehol ve mně hubí

do mé lodě vkroč, nu,
pluji v pátou stranu
hledat třetí točnu
nikdy nepřestanu

usmívat se, mačkat dudy
hledat pro ně jméno
to je moje značka kudy
je-li zataženo

vidím cosi přede mnou
až se nechci ptát
vytrvalost odměnou
čekání je plat

vím, že plné talíře
v síni nedohledné
napořádku lkají, že
člověk neusedne

Město. vítr z něj a k němu
nosí brouky povšechné
písně co v něm zněj já vemu
pro své Poledne

<https://selah.cz/poesie/brouky-do-hlavy/>